



**Republika Srbija**  
**VRHOVNI SUD SRBIJE**  
**Rev 1330/05**  
**30.05.2005. godina**  
**Beograd**

## **U IME NARODA**

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Dragiše Slijepčevića, predsednika veća, Nadežde Radević, Slobodana Spasića, Ljiljane Ivković-Jovanović i Dragice Marjanović, članova veća, u parnici tužilaca maloletne AA, maloletne BB i maloletnog VV, čiji je zakonski zastupnik majka GG, koju zastupa DD, advokat, protiv tuženog ĐĐ, koga zastupa EE, advokat, radi izdržavanja, odlučujući o reviziji tuženog protiv presude Okružnog suda u Kruševcu Gž. br. 166/05 od 28.1.2005. godine, u sednici veća održanoj dana 30.5.2005. godine, doneo je

## **P R E S U D U**

Revizija tuženog izjavljena protiv presude Okružnog suda u Kruševcu Gž. br. 166/05 od 28.1.2005. godine ODBIJA SE, kao neosnovana.

## **O b r a z l o ž e n j e**

Presudom Opštinskog suda u Kruševcu P. br. 1147/03 od 01.11.2004. godine, stavom prvim izreke tuženi je obavezan da na ime svog doprinosa za izdržavanje svoje maloletne dece plaća mesečno od svoje zarade koju je ostvarivao kod korporacije "FF" i to: za maloletnu AA iznos od 8%, za maloletnu BB iznos od 7% i za maloletnog VV iznos od 7%, sve to od dana donošenja presude o poveravanju maloletne dece, tj. od 25.2.2000. godine, pa do 01.9.2002. godine, a od 01.9.2002. godine pa ubuduće, dok za to postoje zakonom određeni uslovi, tuženi je obavezan da plaća mesečno od minimalne zarade za maloletnu AA iznos od 8%, za maloletnu BB iznos od 7% i za maloletnog VV iznos od 7%, sve na ruke zakonskoj zastupnici, majci GG, s tim što će dospete rade isplatiti odjednom, a buduće od prvog do petog u mesecu. Stavom drugim izreke tužbeni zahtev je u preostalom delu odbijen, kao neosnovan. Stavom trećim izreke tuženi je obavezan da tužiocima na ime troškova parničnog postupka plati iznos od 28.800,00 dinara.

Presudom Okružnog suda u Kruševcu Gž. br. 166/05 od 28.1.2005. godine odbijena je žalba tuženog, kao neosnovana i prvostepena presuda potvrđena u stavu prvom i trećem izreke.

Protiv navedene drugostepene presude tuženi je izjavio blagovremenu i dozvoljenu reviziju zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka i zbog pogrešne primene materijalnog prava.

Vrhovni sud je ispitao pobijanu presudu na osnovu čl. 386. ZPP i našao da revizija tuženog nije osnovana.

Revizijom pobijana presuda nije zahvaćena bitnom povredom odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. tač. 11. ZPP, na koju revizijski sud pazi po službenoj dužnosti.

U reviziji se ne precizira koje povrede postupka su konkretno učinjene.

Prema utvrđenom činjeničnom stanju, brak između tuženog i GG razveden je presudom Opštinskog suda u Kruševcu P. br. ... godine. Njihova maloletna deca, AA rođena aa. godine, BB rođena bb. godine i VV rođen vv. godine, povereni su na negu, čuvanje i vaspitanje majci, GG presudom istog suda P. br. 621/99 od \_\_. godine. O doprinosu tuženog za izdržavanje dece do donošenja prvostepene presude nije odlučeno. Dalje je utvrđeno da tuženi, njegova bivša supruga i troje maloletne dece žive u istom stanu u kome su živeli i pre razvoda braka. Stan je dvosoban, tuženi ga je otkupio, a pravnosnažnom sudskom presudom tuženikova bivša supruga je obavezana da mu isplati 1/2 otkupne cene stana. Potrebe maloletne dece procenjene su u najnižem iznosu od 15.000,00 dinara, jer im je, osim za hranu, novac potreban i za nabavku osnovnog pribora za higijenu, odeću, obuću, knjige, pribor za školu i dr., pošto se radi o deci školskog uzrasta, tako da njihove potrebe prevazilaze u velikoj meri prihode njihove majke, za koju je utvrđeno da radi u \_\_\_\_, i da ostvaruje zaradu od oko 6.000,00 dinara, s tim što povremeno radi i privatno. Tuženi je od 21.8.2002. godine bio zaposlen u korporaciji "FF", kada je posao napustio uz otpremninu od 150.000,00 dinara i od tada nije u stalnom radnom odnosu. Povremeno radi privatno i tako ostvaruje određene prihode.

Pri takvom stanju stvari, pravilno su nižestepeni sudovi odredili doprinos tuženog u izdržavanju njegove maloletne dece na način kako je to navedeno u izreci prvostepene presude. Ovakve odluke u skladu su sa odredbama čl. 298., 309. i 310. Zakona o braku i porodičnim odnosima, a posebno u skladu sa odredbama čl. 310a. istog zakona, kojim je predviđeno u stavu drugom da ako je obveznik izdržavanja u radnom odnosu, sud određuje buduće iznose izdržavanja procentualno u odnosu na zaradu, u stavu 3., da ako obveznik izdržavanja ne ostvaruje stalna mesečna novčana primanja, sud određuje buduće iznose izdržavanja procentualno u odnosu na iznos minimalne zarade u Republici za prethodni mesec, i u stavu 4., da novčani iznos izdržavanja koji se određuje u odnosu na zaradu, odnosno minimalnu zaradu ne može biti manji od 7% za svako izdržavano lice niti

veći od 22% od mesečne zarade obaveznika izdržavanja, odnosno minimalne zarade. Obaveza tuženog utvrđena je upravo u označenim procentima kako u odnosu na njegovu mesečnu zaradu, koju je ostvarivao dok je bio zaposlen u korporaciji "FF", tako i u odnosu na minimalnu zaradu za period u kojem nije u stalnom radnom odnosu.

Revizijski navodi da tuženi sve vreme doprinosi izdržavanju svoje dece jer živi sa njima u istom stanu i sve prihode koje ostvari troši na njih, ne utiču na pravilnost pobijane presude. U situaciji kad su maloletna deca poverena majci na čuvanje i vaspitanje, tuženi je dužan da doprinosi izdržavanju dece na način utvrđen sudskom odlukom u skladu sa citiranim zakonskim odredbama. Kad je u pitanju obaveza roditelja da izdržavaju svoju maloletnu decu nema uslova za primenu čl. 315. Zakona o braku i porodičnim odnosima da lice koje je dužno da daje izdržavanje obezbeđuje izdržavanje po svom izboru. Zato dobrovoljna i povremena novčana ili naturalna davanja tuženog i briga i rad oko dece, ne oslobađaju ga obaveze plaćanja izdržavanja utvrđenog sudskim putem.

Isticanje u reviziji da je tuženi dužan da doprinosi izdržavanju dece tek kad njihova majka preuzme kompletnu brigu o njima, što ona još uvek nije učinila, takođe je neosnovano kod postojanja pravnosnažne sudske odluke kojom su deca poverena majci na čuvanje i vaspitanje.

Nalazeći da i ostali revizijski navodi ne utiču na pravilnost pobijane presude, Vrhovni sud je na osnovu čl. 393. ZPP, odlučio kao u izreci.

Primenjene su odredbe ranije važećeg Zakona o parničnom postupku ("Službeni list SFRJ", br. 4/77...), na osnovu čl. 491. st. 4. ZPP ("Službeni glasnik RS", br. 125/04).

Predsednik veća - sudija,

Dragiša Slijepčević, s.r.

Za tačnost otpavka

JK